

Parashat Ki Tisa

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אותם וגו', (שמות ל' י"ב).
“When you raise the heads (i.e. take the sum) of the children of Israel according to their count, let each one give to *Hashem* an atonement for his soul when they are counted, etc.” (Exodus 30:12)

על ידי המנין שמונים את מי מישראל שמצטרף למנין מתפללים ע"י נשא את ראש כל בני ישראל, כי (דברי הימים ב' י"ז ו') ויגבה לבו, בידיעתו, כי בדרכי הוי' מתחשבים עם כל יהודי ובא מזה (תהילים מ"ז ה') לגאון יעקב.
Through the *minyan* [of davenners] [thus named] *shemonim* / because they count those of [children of] Israel who join to [make] a *minyan* / quorum of worshippers, [they do it] through raising the heads (i.e. counting) of all the children of Israel [who came]. For [in a *minyan*, it is, as the quote says], (Chronicles II 17:6), “And his heart was lifted up” through knowing Him, for in the ways of *havaye*, [worshippers] see themselves together with every Jew and one enters, because of this, (Psalms: 47:5) into [a sense of] “the pride of *Yaakov*.”

והנה, בענין נשיאת ראש, אף שבאמת טוב וגדול הדבר לשאת ולהרים את הראש - כי מח שליט על הלב והמדות הן תולדות חב"ד - אבל העיקר הוא שנשיאות הראש תהיה לפקדיהם שכא"כ לא יתנשא על השני.
And indeed, regarding the matter of raising of heads, how truly wonderful and excellent it is, to lift and to raise the head - for the mind rules the heart and the *middot* / emotional attributes are offspring of *Chabad* / the intellectual faculties - however the point is that the raising of the heads should be for counting them [only], but not that this one nor that one are being raised up one over the other.

כי באמת כל אחד
 על תפקידו עומד
 (דברים כ"ט ט') ואתם נצבים כו'
 ראשיכם -
 שואב מימך והוטב עציד,
 ואילו לא עסק השני בענינו הוא,
 לא היה הראשון יכול
 לעסוק בתפקיד עצמו,
 ולכן ונתנו איש כפר נפשו
 דהיינו שצריך להיות כופר בנפש עצמו
 ובישות עצמו
 ולפדות את היש
 במחצית השקל
 בשקל הקדש.
 דהיינו כאשר חושב על ישותו
 ישקול את עצמו
 על משקל הקדש,
 כי יש בו ג"כ
 מחצית של המשקל שאינה קדש.
 וגם אותה המחצית היא הכבדות - המשקל -
 של עצמו והטוב בו,
 אבל אין זה עדיין בשלמות
 עד שיהיה לכה"פ
 עם עוד אחד בדיבוק חברים
 ובשותפות עמו בשקל
 - משקל - הקודש.

For in truth, anyone,
 when s/he is counted, stands, [i.e. is elevated],
 (Deut 29:9) "And you are all standing, etc,
 your heads / (i.e. leaders), etc.,
 [and] the water drawers and the woodcutters,"
 but if the latter didn't deal with hir situation,
 the former would not have been able
 to deal with hir own accounting,
 and thus, "Let each one give an atonement for hir soul,"
 i.e. what needs atonement within hir own soul,
 and hir own existence
 and to redeem [that one's] existence
 through [hir giving of] "half a shekel
 according to the holy shekel."
 For when one considers one's existence,
 s/he will pay the head tax for himself
 according to the holy weights,
 for s/he has also within hir
 a half of weighty unholiness.
 And also that half is heavy - the weight -
 of himself [on one side] and the good in hir [on the other],
 However, this will not yet balance out
 until there is at a minimum
 an honest friend, sounding boards for one another
 in partnership according to the shekel
 - the weight - of holiness [to balance the other side].

והכסף הנאסף ניתן
 בעד תיקוני הכלל
 כי מי יודע אם אני ממלא את תפקידי,
 וודאי מה שעלי לעשות,
 אין לאחר לעשות,
 וכנגד זה מה שאחר עושה
 אינני צריך לעשות.
 ובוזה נהיה לפקודיהם
 כי ישרים דרכי השי"ת –
 הרבה דרכים למקום
 ואין דעותיהם
 של ב"א שוות.

ונתנו איש כופר נפשו לה'
 בפקד אותם וגו' ...
 מחצית השקל בשקל הקדש
 עשרים גרה השקל וגו'.

כי בכל לבבך בשני יצריך
 (משנה ברכות ט' ה') ועשרים גרה
 היינו מה שמגרה ומניע את האדם,
 יהי ששניהם
 של עשרה בחינות הנפש
 של הנה"ב
 והנה"א
 יהי בבחי' ונתנו
 ישר והפוך,
 מי הנותן ומי המקבל?
 העשיר לא ירבה
 והדל לא ימעט
 כי אין זה תלוי
 בכמות הכספים –
 הכיסופים אלא
 באיכות וכוונת הנותן
 לשם נשיאת ראשו.

And the treasures we will gather we will give
 until the repairs of the community [come to pass].
 For who knows if I am fulfilling my own part,
 certain that what is mine to do
 is not for another to do,
 or conversely, that what another must do
 is not mine to do?
 And in this, it will be that they can tally,
 for upright are the ways of *Hashem yitbarach* -
 many ways to a place,
 and there is no one of myriads with
 exactly the same consciousness as any other.

**“Let each one give to *Hashem* an atonement
 for hir soul when they are counted, etc.
 Half a shekel according to the holy *shekel*.
 Twenty *gerahs* equal one *shekel*, etc”**

For in all your heart, i.e., regarding the two inclinations,
 (Mishnah Brachot 9:5), and twenty *gerahs*
 i.e. that which affects (mi-*GaReH*) and motivates one,
 it will be that the two of them [i.e., *yetzer hatov v'yetzer hara*]
 times ten aspects [i.e. *Sefiros*] of soul,
 of the *nefesh habehamit* / animal soul
 and the *nefesh haeloki* / divine soul,
 will be on the level of “and they will give”
 uprightness and its opposite.
 Who is giving and who is receiving?
 “The rich shall not give no more
 and the poor shall give no less,”
 for it does not depend
 on the quantity of the funds -
 the longing rather,
 in the quality and in the intention one gives
 for lifting hir head (raising the mind).

translation by *Gabai Seth Fishman*